

117355

Fridtjof
Avskrift.

Stockholm den 22 februari 1923

Förtrolig

Käre Fridtjof Nansen,

Edert bref af den 18 februari har själfklart väckt min största uppmärksamhet, och jag ser där i en ny bekräftelse paa den hos alla ärliga vänner till Europas aateruppbyggande djupt kända oro öfver hvad slutet skall vlifva paa Ruhrkatastrofen. Brevet styrker också min uppfattning att vaara tvåa länder nog äro de som äro mest villiga att taga ett bestämdt steg för att vädja till världens samvete, ty de öfriga neutrala i all ära, men jag har dock mina bestämda tvifvel om det skulle lyckas oss att faa dem fram. Holland är säkert mera villigt än förut att göra något, men det lider alltjämnt af sin svaara ställning mellan de tre stormakterna. Hvad Schweiz angaar har jo Motta nyss utvecklat at han icke ser möjlig het til ögonblicklig aktion, och i Köpenhamn behöfva vi knappt fraaga för att känna svaret. Enligt dagens telegram har Robert Cecil yttrat paa ett möte at han sluter sig til meningens att engelska regeringen, d.v.s. Englands högerparti, bör bedöma tidpunkten när ett ingripande kan med fördel ske. Trots alla vackra talesätt är saalunda fraan den sidan lika litet att vänta något stöd som fal let var med Balfour, daa han i Paris uppmanade mig att göra mitt för slag, men sedan icke deltog i diskussionen. Jag vill tillägga att sydamerikanerna handlade paa aldeles samma sätt. Jag behöfver icke nämna att dessa senare upplysningar äro konfidentiella.

Planen paa att inkalla förbundsörsamlingen iruktar jag är för tidigt väckt. Det er dock regeringarna som utse ombuden til denna, og hade vi regeringarna med oss, saa kunde vi lika väl handla till en början genom Raadet. Men svaarigheten ligger just

[UD 7, 4 1/23]

Thaps so.

have a great effect, and I do not think that France could interpret it as a hostile action, as these countries are all of them

da"ri, att utan Englands medverkan maanga regeringar, som skulle
 onska att naaget gjordes genast, dock skulle svara att saken ar for
 tidigt vaekt. Och jag maaste bekanna at voteringsciffrorna i en-
 gelska parlamentet icke voro oppmuntrande. En majoritet paa blett
 ett par tiotal roster skulle ha raddat regeringen, men drivvit den
 fram laangt mer an hu blifvit fallet.

Jag maaste saalunda komma till den slutsatsen att en inter-
 vention utifraan annu icke ar med frangaang mojligen. Darimot raknar
 jag mera paa direkta forhandlingar mellan Frankrike og Tyskland.
 Franska regeringen skulle halsa dem i denna stund som en befralselse
 ur en mycket svar situation, och den tyska socialdemokraten har
 lyckligtvis aldrig anslutet sig til Cunos orimliga program att sat-
 ta som villkor for forhandlingarna Ruhromraadets utrymmande. Det
 lyckligaste vore ju om den tyska socialdemokratien ville lamna
 sin passiva haallning och taga regeringsabsvar, men utsikterne
 darfor ligga ju annu i vida faeltet.

Jag ser saalunda ganska pessimistiskt paa utsikterna for oss
 att omedelbart kunna ingripa, men situationen kan vaxla paa naagra
 dagar, og daa maaste vaar goda vilja folja med og komma till ett
 uttryck.

Med basta personliga haelsingar till Eder och Eder fru afven
 fraan min hustru, forblifver jag

Eder tillgifne

Hj. Branting (sign)

P.S. Trots detta brefs karakter har jag intet att erindre mot att
 hi, om i saa onskar, fortroligt gifver Mowinkel del af indholdet.